

EDITOR I DIRECTOR

Miquel Àngel Alabart
malabart@viureenfamilia.com

COORDINADOR EDITORIAL

Jaume Bach
jbach@viureenfamilia.com

CAP DE REDACCIÓ

Montse Marsal
viure@viureenfamilia.com

CONSELL DE REDACCIÓ

Miquel Àngel Alabart, Jaume Bach,
Sílvia Marty, Catalina Mas, Anna Ortiz, Rosa
Sorribas, Laura Triana.

HAN COL-LABORAT EN AQUEST NÚMERO

Alba del Cid Sainz, Evarista García-Peña,
Mónica González Caldeiro, Esther Grau,
Rosa Jové, Gustavo Martín Garzo,
Catalina Mas, Mariñesi Munar, Noè Rivas,
Nicolau Roig, Rosa Tarrés, Mònica Tornadijo,
Montserrat Tur, Isabel Vidal.

FOTOGRAFIES

Anna Bordonada, Coordinadora Salvaguarda
Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac,
Hebammenpraxis Koblenz, Stephan Wirth,
Xantala, 123rf.

IL·LUSTRACIONS

Núria Capel, Eloi

DISSENY

Azcunce / Ventura

MAQUETACIÓ

Eudald Pla

PUBLICITAT

Roger Baraut
publi@viureenfamilia.com

ADMINISTRACIÓ I SUSCRIPCIONS

Anna Ferrer / 932 198 339
viure@viureenfamilia.com

IMPRESSIÓ

Cayfosa

DISTRIBUCIÓ

Coedis, Trèbol.

Viure en família és una edició
de l'**Associació Quetzal**

C/ Verdi, 108
08012 Barcelona
Tel. 932 198 339

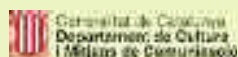
Associada d'honor: Mrs. Peggy
O'Mara, Mothering Magazine

D.L.: B.29009-2009

**Quetzal no es responsabilitza de les opinions dels
autors dels articles publicats.**

**Viure en família és membre de l'Associació de
Publicacions Periòdiques en Català (APPEC).**

EN COL·LABORACIÓ

El cap clar i el cor net

Miquel Àngel Alabart
EDITOR I DIRECTOR

És ben senzill, el missatge: “Nois i noies que el dia de demà tinguin el cap clar i el cor net”. Això és el que pretenia en Xesco Boix amb el seu activisme cultural, les seves cançons i contes, el seu recorregut de milers d'actuacions arreu de les terres de parla catalana i de fora... En el 25è aniversari de la seva mort, el seu company i amic Noè Rivas ens en regala un retrat a la secció d'opinió d'aquest número. A propòsit d'en Xesco, volia fer atenció a un tipus de persones que, al llarg de la història d'aquest país i segurament del món en general, n'han estat figures clau del desenvolupament personal i cultural.

La saviesa d'aquests personatges no consisteix tant en la quantitat de cançons o contes o el que sigui que dominen, sinó en la capacitat per escampar-les, per oferir-les, per alimentar el desig d'aquell qui se'ls acosta. Els infants, de forma natural, tenen necessitat d'aliment cultural, perquè volen ser part activa del col·lectiu al que pertanyen, i també perquè aquest aliment conté un destil·lat d'eines que va nodrint la seva ment. Més endavant, tindran necessitat, per la mateixa raó, de buscar nous recursos culturals, i alhora també, d'aportar-hi les seves pròpies versions o creacions. És per aquesta necessitat que, sobretot de petits, escolten bocabadats una cançó tradicional o un conte.

Tot això ho sabia ben bé en Xesco, qui havia experimentat milers de vegades -com hem fet molts educadors, mares i pares- que un conte o una cançó ben cantada -i com en posava, de cura, en la qualitat!- aconsegueixen la màgia de la calma, i segurament també la màgia del creixement. I per què en gaudia tant, ell, d'oferir aquestes delícies als nois i noies? Perquè estimava els infants, estimava el país, estimava el món. Perquè estimava. “És perquè us estimo que ho intentaré de nou”, cantava. I és que, de vegades, la feina d'aquestes persones generoses és dura, amb l'esforç per donar el millor -com faria qualsevol pare o mare- als seus infants; el desert cultural que en ocasions els envolta, els quilòmetres que han hagut de recórrer, el poc que sovint se'n rep, les circumstàncies personals... Una feinada que només es pot fer per amor, i que, per això mateix, és més útil que cap altra per dotar els infants i els països d'unes eines que els serviran per ser millors.

Crec sincerament que no hi ha cap nen o nena ni cap persona de menys de quaranta anys en aquest país que no gaudeixi, en el seu bagatge, d'algun petit tresor que no sigui fruit directe o indirecte de la tasca d'aquest homenot i d'un grapat de bons companys de generació. Sense en Xesco, seríem diferents. Gràcies a ell, als seus companys i al que ens van donar, tenim, crec, el cap més clar i el cor més net. Som, o intentem ser, millors persones. Des d'aquí, doncs, el nostre humil i sincer homenatge. ●